

Forhøielse af Staten paa Øl. Det er saa meget mærkeligere, at den Slags Udtalelser kunne fremkomme, som denne Betænkning har foreligget Offentligheden, førend Beskyldningen som frem. Forøvrigt skal jeg blot sige, at naar man i det samme Nummer af „Berlingske Tidende“, tror jeg, kan læse fra den samme Forfatters Haand, at Kaffe er et meget udmærket Næringsmiddel, medens Sukker næsten ingen Næringsværdi har, viser det, at man behøver ikke at tage den Slags Udtalelser for ret alvorlige. Jeg har dog ment, at jeg skyldte Mindretallet at fremkomme med denne Udtalelse. Forøvrigt er jeg overbevist om, at det høitærede Flertal vil give Mindretallet i Udvalget det Lov, at vi loyalt, saglig, og maa jeg tilføie, uden at lade os genere af mulige tidligere Standpunkter have arbejdet med god Villie paa at faae det bedst mulige ud af dette Lovforslag, det vil sige det, som vi anse for det Bedste. Som den ærede Ordfører udtalte, er det jo ikke lykkedes at komme til en fuldstændig Forstaaelse, og navnlig er der jo flere vigtige Punkter, med Hensyn til hvilke det ikke er lykkedes at tilveiebringe Enighed i Udvalget, men jeg har forøvrigt dog den Tro, at naar det ikke er lykkedes denne Gang, vil det nok komme næste Gang. Jeg haaber nemlig, at Flertallet mere og mere vil nærme sig os, saaledes som der forøvrigt har været Udset til allerede i den Tid, der er gaaet, idet der jo kunde være Udset til, at vi kunde have enedes om en noget høiere Ølstat og en lavere Brændevinsstat, saaledes som den ærede Ordfører jo ogsaa antydede. Skjøndt vi forøvrigt, som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, i Princippet ere imod nye indirekte Skatter, have vi dog ment at kunne gaa ind paa den her foreslaaede Stat, naar de fulde Beløb af disse Skattelove bleve kompenserede med Nedsættelser af Tolden paa Livsfornödenheder og Forbrugsartikler, eventuelt ved en ny Behandling af Toldloven. I den Henseende er Mindretallet jo for saa vidt enigt med Regjeringen om, at en Toldrevision maa følge samtidig med dette Forslag, men Mindretallet kan ikke gaa med til, og jeg er overbevist om, at den samlede Rigsdag ikke kan blive enigt om at gaa med til disse nye Skattelove, med mindre den Betingelse bliver opfyldt, at hele Staten kompenserer paa Toldloven. Vi ere saaledes ganske uenige med Flertallet om Anvendelsen af den Indtægt, Skatten vil bevirke, og endelig om, naar Loven skal træde i Kraft, men jeg maa her tilføie, at Mindretallet ikke alene nærer det Ønske, men netop har den Forhaabning, at denne Skattelov skal kunne være medhjælpende til, at vi komme ud over

den vanskelige Toldrevision, ud over det døde Punkt, som vi i de senere Aar have staaet paa, saaledes at vi endelig en Gang kunne komme til en Ordning af denne vigtige Sag, Toldlovens Behandling og Revision. — Dernæst udtalte den ærede Ordfører, at Flertallet havde været villigt til at gaa med til en partiel Toldrevision. Ja, det har Mindretallet ogsaa været villigt til, men vi maa i den Henseende stille noget større Fordringer, end Flertallet har gjort, idet Flertallet jo kun, saaledes som Regjeringsforslaget foreslaar, vil anvende Halvdelen af Staten til Toldnedsættelser, medens vi ønske den hele anvendt til Toldnedsættelser. Som en Folge deraf maa vore Fordringer gaa noget videre, idet vi fordrer Tolden enten nedsat eller fuldstændig ophævet paa Sukker, Kaffe, The, Ris, Salt, Petroleum osv. Vi kunne saaledes meget godt ad den Vej være med til at komme til en Forstaaelse; jeg ved ikke, om jeg forstod den høitærede Ordfører rigtig, men det forekommer mig, at han ligesom bebrejdede Mindretallet, at vi ikke vare villige til at komme videre ad den Vej. Jeg kan ikke indrømme ham, at han har Ret dertil; thi der er fra Flertallets Side overhovedet ikke blevet opstillet positive Forslag; vare saadanne fremkomne fra Flertallet, vilde Mindretallet ogsaa være mødt med sine positive Forslag.

Som ærede Medlemmer ville se, har Udvalget enedes om de fleste af Vædringsforslagene til §§ 1—10. Det eneste Vædringsforslag, som Mindretallet har stillet, er det, der findes under Nr. 7 til § 2, og som gaar ud paa, at Ølstaten forhøies fra 7 til 10 Kr. Tønden. I denne Henseende tror jeg, at Mindretallet er korrekt, jeg tror, at det er rigtigt, at vi gaa til en endnu høiere Stat end 10 Kr., men i alt Fald, at vi gaa til 10 Kr. Jeg anser nemlig Øllet for at være den farligste af de to Drikkevarer, idet det jo, om jeg saa maa sige, er erkjendt, at der drikkes mere og mere baierst Øl, medens Brændevinsdrikingen synes at være i Aftagen. Altsaa af den Grund, at jeg anser Øllet for det Farligste, maa jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Vædringsforslag, og jeg har forøvrigt det Haab, at Flertallet et Gang kommer over til os, ogsaa af den Grund, at man i den Betænkning, som Grøssererforetøet har tilstillet os, og som altsaa vil være ærede Medlemmer bekendt, netop har taget Ordet for en høiere Stat paa Øl, nemlig 10 Kr., saaledes som Mindretallet har foreslaaet. Jeg tror dernæst, at Øllet, naar en endelig Toldrevision engang bliver tilendebragt, og en skæffelg Stat paa Vin er ved-